

Nr 225.

Av herrar **Nilsson** i Kristianstad och **Bärg** i Katrineholm,
om särskilt avdrag vid 1917 års bevillningstaxering.

Den dyrtid, som gav riksdagen 1916 anledning att, vid taxering till bevillning år 1916, medgiva en provisorisk skattelindring åt inkomsttagare som hade minst tre oförsörjda barn, fortfar alltjämt och prisökningen på alla områden pågår oavbrutet. De svårigheter, som de mindre inkomsttagarna ha att kämpa med, äro stora, och uppenbart är att den lindring i kommunalskattetungan, som i fjol medgavs, i ändå högre grad kan anses befogad i år.

I ett avseende torde en ändring dock vara på sin plats. Försörjningsplikt mot tre barn och däröver var villkoret i fjol för skattelindringen; att utsträcka rätten till alla, som ha minst två oförsörjda barn, torde med hänsyn till den fortsatta dyrtidsstegringen icke vara för mycket begärt och bör icke heller enligt vår mening väcka några betänkligheter ur annan synpunkt.

I anledning av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att kungl. förordningen av den 24 mars 1916 om särskilt avdrag vid 1916 års taxering till bevillning för inkomst av kapital eller arbete må även vid 1917 års taxering till bevillning tillämpas, dock med den ändring, att som villkor för skattelindringens åtnjutande stadgas minst två oförsörjda barn.

Stockholm den 26 januari 1917.

Gust. Nilsson.

A. J. Bärg.

